

A Fővárosi Ítéltábla a Buczkó Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Buczkó Péter ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a (jogtanácsos neve) jogtanácsos által képviselt I.rendű alperes neve I. rendű, II.rendű alperes neve II. rendű, III.rendű alperes neve III. rendű alperesek ellen (valamennyien I.rendű alperes címe) személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2014. június 6. napján kelt 64.P.20.958/2014/3. számú ítélete ellen a felperes részéről 4. sorszámmal előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az I-III. rendű alpereseknek mint egyetemleges jogosultaknak 15.000 (Tizenötezer) forint fellebbezési költséget, továbbá a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy a II. rendű alperes főszerkesztése mellett, a III. rendű alperes kiadásában megjelenő ... című napilap ...-ai számában megjelent, az I. rendű alperes „...” című írásában szereplő azon közléssel, miszerint „Mert az osztogatás és a fosztogatás között ugyan látszólag csak egy betű a különbség, de az utóbbival el is dicsekedni - az már méretes tahóság.” az alperesek a becsületét és az emberi méltóságát megsértették. Kérte az alperesek eltiltását a további jogsértéstől, valamint kötelezésüket megfelelő elégtétel adására.

Az alperesek ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alpereseknek - jogi képviselőjük útján - 15 napon belül 25.000 forint perköltséget, míg a Magyar Államnak külön felhívásra 36.000 forint illetéket.

A felperes keresetét a régi Ptk. 75. § (1) bekezdésében, 76. §-ában, valamint a 78. § (1)-(2) bekezdésében írt szabályozás alapján bírálta el.

Arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felperest keresetösségi jog nem illeti, miután a kereset

tárgyává tett írás öt név szerint nem említi, abból személye az átlagolvasó számára nem azonosítható be. Az írás tartalmának ismeretében sem állapítható meg az átlagolvasó számára, hogy a cikk szerzője kifejezetten a felperes tevékenységével vagy személyével kapcsolatban tenne megállapításokat. A kifogásolt közlés nem más, mint egyfajta politikai kommunikáció kritikája. Kereshetőségi jog hiányában nem foglalt állást abban a kérdésben, hogy a leírt vélemény túllépi-e a szabad véleménynyilvánítás megengedett határait.

A perköltségviselés tárgyában a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott, figyelemmel a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontjában foglaltakra.

Az elsőfokú bíróság határozatával szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést. Megítélése szerint az elsőfokú bíróság tévesen utasította el keresetét érdemi vizsgálat nélkül, megalapozatlan ténybeli és jogi következtetéseket vont le, a vonatkozó jogszabályokat tévesen alkalmazta, ezért elsődlegesen az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra kötelezését indítványozta. Másodlagosan az első fokú ítélet megváltoztatását és a kerestnek helyt adó döntés meghozatalát kérte.

Álláspontja szerint a kifogásolt cikk konkrétan személyére vonatkozik, bár az írás név szerint nem említi, de annak tartalma, előzményei és körülményei alapján személye beazonosítható. Vélekedése szerint az újságcikk előzményét a 2013. november 6-án megtartott sajtótájékoztató képezhette, ahol a tanyafejlesztési program eredményeiről beszélt. A sajtótájékoztatóról széles körben hírt adott a média, így személye szűkebb szakmai körben bizonyossággal beazonosítható, de a sajtótájékoztatóról történő szélesebb körű híradás okán a híreket napi szinten figyelemmel kísérő átlagolvasó számára is felismerhető, hogy rá utal az alperesi cikk.

Az I., II., III. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A felperes fellebbezését a másodfokú bíróság nem találta alaposnak.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érdemi döntésével és az általa kifejtett jogi indokokkal mindenben egyetértett, így az elsőfokú bíróság határozatát a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

A kereset tárgyává tett cikk ismeretében az elsőfokú bíróság helytállóan jutott arra a megállapításra, hogy a jogvitában a felperes igényérvényesítési jogosultsággal nem rendelkezik. Az írás a felperes személyére vonatkozóan nem tartalmaz utalást, a fellebbezés érvelésével szemben nem állapítható meg a felperes személyének felismerhetősége sem.

A PK 13. számú állásfoglalás I. pontja értelmében sajtó-helyreigazítást az kérhet, akinek a személyére a sajtóközlemény - nevének megjelölésével vagy egyéb módon - utal, vagy akinek a személye a sajtóközlemény tartalmából felismerhető. Sajtó-helyreigazítási igényt tehát az érvényesíthet, akinek a személyhez fűződő jogait megsértették, a jogsértés a szóban levő esetben valótlán tényállítással, illetve való tények hamis színben feltüntetésével valósul meg, ezért sajtó-helyreigazítást az kérhet, akiről ilyen jogsértő közlés történt.

Az alperesi cikk a kormány tanyafejlesztési programját támadja, a leírtak alapján a felperes sem mint a kormány volt ... minisztere, sem mint magánszemély nem jogosult igényérvényesítésre, még abban az esetben sem, ha a bíróság a PK 13. számú állásfoglalás rendelkezéseit kiterjesztően értelmezi. A sajtóközlemény a felperest sem név szerint, sem burkolt utalásokkal nem érinti, a felperes által a cikk megjelenését két nappal megelőzően tartott sajtótájékoztatón elhangzottak

ismerete alapján sem vonható le az a felperesi következtetés, hogy a ... című napilapban megjelent cikkben közöltek a személyére vonatkoznak.

A felperes fellebbezése eredményre nem vezetett, ezért a Pp. 239. §-a, a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles viselni az I-II. rendű alperesek ügyvédi munkadíjából álló fellebbezési költséget, valamint az állam által a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán előlegezett fellebbezési illetéket. Az ügyvédi munkadíj mértékének megállapítására mérlegeléssel, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján került sor.

, 2015. június 16.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hercsik Zita s.k.
előadó bíró

Dr. Kisbán Tamás s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő